Booby trap

Adrian-Mugurel Tofan (ecou13)

- Cine esti tu ?...

Intrebarea imi dezmiarda urechile, imi strabate fiinta ca un curcubeu poznas, dar imi declanseaza sistemul de securitate psihica. E periculos sa raspund la intrebarea discret-categorica !... Am ramas in cumpana: o astfel de intrebare ea nu imi mai pusese niciodata, nu stiam ce sa-i raspund (totusi risc sa ma tradez).

- I am Blue Love !... am vorbit si ochii ei scaparara lasere (intre noi fie vorba, ii cam placea sa se joace cu ele !...)

Intrebarea imi dezmiarda urechile, imi strabate fiinta ca un curcubeu poznas, dar imi declanseaza sistemul de securitate psihica. E periculos sa raspund la intrebarea discret-categorica !... Am ramas in cumpana: o astfel de intrebare ea nu imi mai pusese niciodata, nu stiam ce sa-i raspund (totusi risc sa ma tradez).

- I am Blue Love !... am vorbit si ochii ei scaparara lasere (intre noi fie vorba, ii cam placea sa se joace cu ele !...)

Stiu ca nu-i place limba asta si de aceea simt cum ma cuprinde voluptatea engleza, o voluptate de nesuportat, si zimbesc larg sorbind din pahar whisky veritabil si din ochi albastrul treningului de altadata, cu care, iata !... s-a hotarat sa iasa in oras (prea tirziu ! - imi completez gindul). Raspunsul nu-i decat piatra de incercare, ehei !... da' de unde !... ma cuprinde cald si repede in irisi si-mi dau seama de adevarul rostit atat de frumos si cuminte (numai eu, nu !) dar alarma porni scurt, insistent: "defence !..." oho !... prea tirziu, ma prabusesc haotic in privirile ei, izbindu-ma de partile lor taioase ascunse pina acum... vai ! si cit am vrut sa le evit (privirile); isi coboara ochii si soarbe incetisor din paharul pe jumatate, multumescu-ti Doamne !... iata ca totusi nu m-a recunoscut, dar sint si atitia ani ! (cinci).

%%%%%

BLUE LOVE !... asa o alintam. Si ca sa fim asemenea am riscat trei zile de absente nemotivate la AKADEMIA DE KOMANDO, ca sa merg pe Terra (de unde e originara !), sa-mi cumpar un trening la fel si s-o vad. M-am inbracat si mi-am fixat emblema Akademiei, apoi am chemat-o la video-telefon. Nu a fost prea bucuroasa si ca s-o imbunez, i-am spus cea mai noua poanta din toata Akademia (dovada ca se gindea la altceva, nici n-a inteles-o !) apoi am invitat-o la Disco-Show.

- Drace !... m-a repezit, unde ai mai pomenit in trening la Disco S ?...

I-am raspuns ca n-are a face, oricum nu se uita nimeni la noi si chiar daca, privirile vor fi agatate de emblemele necunoscute (ii adusesem si ei una) nicidecum de treninguri... si m-am lansat in argumentatii estetice, de parc-as fi fost ghid la vreo expozitie vestimentara (gindul asta ma facuse sa rid) dar... mi-a inchis (aratindu-mi si limba !). Am incercat s-o mai vad, dar ma izbeam de video-telefonul ecranat si de vocea ei (dulce, de altfel):

- Du-te dracului de zilandez nebun si pamintean prost !... M-a parasit !...

Am plecat gindind ca-i trece, dar la permisia urmatoare am aflat ca ma inselase groaznic inca de la inceput... eh !... si pe chestia asta m-am dus si-am baut (pentru prima oara m-am imbatat), nu meritam chiar atit !... Nu mi-a mai ramas decit sa termin Akademia si sa consum doar surogate de iubire(-pseudo).

%%%%%

- FACEM o partida ?... propun discret.
- Marocco ?...
- Desigur !... zimbesc incintat (prefera jocul asta).

Aproba usor din cap si-mi arata paharul. Extrag din buzunarele sacoului un teanc frumusel de bancnote si arunc pe

masa... printre gene observ zimbetul ei suav si ochii mariti de valoarea bancnotelor (mi-e scirba de gindul ca-i o femeie de strada).

Ma ridic si iesim din bar, ma cuprinde ventuza de brat si arunca priviri inalte in stinga si-n dreapta (arat eu bine, sau cei din strada vad prin stofe?..., apropos de bancnote!...), vazind si masina ultra-moderna de care dispun, incepe sa-mi toarne la complimente, de-mi vine rau. Iesind din parking propune o plimbare prin oras, rugindu-ma sa decapotez, ma supun intrebind-o daca mergem la ea.

- La tine... la tine !... imi raspunde surizind (normal !... la ea este o chichineata de periferie...)

... iar eu nu ma pot impaca cu ideea ca este o femeie frumoasa, fascinant de frumoasa si constiinta-mi spune sa renunt, dar ajungem deja la hotel. Sare din masina ca o pantera la bratul meu... portarul ne saluta inclinindu-se exagerat sub povara bancnotei-ne-mai-daruite... am urcat in camera cu liftul exterior si asta a magulit-o peste masura.

Pret de o tigara ne-am privit in tacere, dupa care s-a dezbracat (eu nu am nici o vina) cu gesturi si rapiditate de profesionista. Timp de aproape doi ani cit am iubit-o, n-am fost in stare sa o sarut, si uite !... ea se dezbraca dupa o ora, ah !... cit de mult urasc corpul asta marmorean, numai intuit si te distruge, daramite sa-l mai vezi !... deodata o senzatie vecina cu sila ma invadeaza, nu pot suporta gindul ca multe miini murdare, multe buze baloase, multi ochi injectati au infruptat corpul iubitei mele, Doamne !... pretextez ceva de luat de jos si plec urgent sa scap de ispite, ani de zile m-am gindit la clipa asta, ani de zile mi-am dorit sa ma infrupt si eu, dar acum blestem gindurile acelea si pe femeia asta afurisita...

In masina, deschid compartimentul secret si scot aparatele video-plastoare din valiza. Declansez si alaturi de mine apare o video-plasma ce ma copie aproape perfect. O trimit sus inpreuna cu valiza si declansez inregistrarea, apoi demarez in tromba si opresc in primul bar. In fata unui nou pahar recapitulez in minte tot ce am de facut.

%%%%%
Dupa citeva ore, noaptea ma adormea pe o banca in Gradina-Parc !... semnalul de la cronometru ma trezeste din buimaceala si toropeala asteptarii, sar in masina si parchez la citeva zeci de metri de hotel. Folosesc rolgir-ul si ma materializez in camera.
VIDEO-plasma ma asigura ca femeia va dormi cel putin cinci ore. O fac sa dispara si ma schimb repede in vechiul trening albastru (de fapt e nou nout, nu l-am mai imbracat de-atunci niciodata) trebuie sa fiu foarte rapid in actiune.

Programez centura rolgir pentru o declansare la trei clipiri din ochi in intervalul de doua secunde, o prind pe mijloc si alimentez aparatul mnezic, apoi ii fixez capul in zeci de senzori.

Programez detonatorul minei WISTH si reactia de explozie, o fixez la git, apoi imi prind si eu colierul cu senzori.

Declansez mnezic-ul si inregistrarea video.

Instantaneu ma transform in radiatii mnezice si sint transportat cu tot ce am pe mine (in afara de colier) in interiorul memoriei ei.

Odata, cind inca o mai iubeam, i-am inventat citeva intimplari despre noi doi, acum trebuie sa dau de ele, este imposibil sa nu se fi imprimat intr-un ungher ascuns... sfarm portile inchise cu sapte lacate (chiar sapte erau, mari cit un an!) si patrund in universul memoriei.

Caut ! caut !... un adevarat labirint de impresii si amintiri... dar mnezic-ul e foarte bine programat si-mi indica coordonatele pe afisajul complementar al cronometrului, scutindu-ma de pierdere inutila a timpului; conectez la rolgir si clipesc iute...

%%%%%

Zac intins pe iarba si ma dezmeticesc deodata inconjurat de flori, ma ridic incet, mirat de forta inca vie a trupului (m-am inpiedicat prosteste la materializare) dar mai ales de ceea ce ma inconjoara, (in Spania !?) castele medievale,

aleg unul si alerg. La semn, poarta scrisneste deschizindu-mi piata, iau calea palatului si sar pe trepte impleticindu-ma, dar nu renunt!... usile se deschid la tot atitea semne... Iat-o !... odihneste in jilt, ma plec in genunchi si cu privirea umila si vicleana o inconjor, zimbeste abia simtit si asteapta...

- Marita printesa, ma inchin tie si...
- I am Blue Love !...

Ochii ii stralucesc de placere, ma ridic brusc in picioare dar ele ma tradeaza, simt frica si teama invadindu-ma si se apropie, rochia fosneste amenintator, singele imi ingheata in vene, oh, Doamne !... in mina luceste stiletul cu care va lovi. Din spatele ei apare un batrin necunoscut (asta n-are ce cauta in povestea mea !...).
- Iubitule, iata !... acesta este un hot, te rog, pedepseste-l !...

Ma pierd, ma prabusesc, iubitul scoate spada si loveste, cu un ultim efort reusesc sa ma feresc si sa pricep: e cel cu care ma insela, ah, scirba !... iata ce gindea despre mine !... clipesc spasmodic din ochi plin de ciuda ratarii...

%%%%%

Cu frica, deschid ochii (nu credeam ca am scapat !) si in nari simt mirosul junglei, tasnesc in picioade dar lianele ma trag la pamint, ah, dracie !... reusesc sa ma descurc si merg inainte, ferindu-ma din calea lor, cararea coteste brusc, luind-o spre rau. Aud din locul bine stiut al tribului HYNEK galagia femeilor, barbatii sint la vinatoare si voi rapi in sfarsit, prizoniera alba...

Ies la loc deschis, colibele se insira una linga alta in semicercuri concentrice, hotarat, este in centru, alerg, patrund cu o lovitura de picior facind rogojina de ierburi sa zboare alaturi: e intinsa la pamint, inalta capul si ma cuprinde de mina, zimbeste cu toata fiinta iradiind, ce ?... Imi prinde cealalta incheietura a miinii ce cauta mina WISTH si-mi sopteste:

- I am Blue Love !...

Oh... nu... nu... nuuuuuu !... nu trebuie sa rosteasca asta, ma ridic brusc in picioare dar se declanseaza plasa pentru tigri si ma trezesc suspendat la un metru jumatate de covorul de frunze, inima-mi bate nebuneste, se aud barbatii intorcindu-se, seful intra in coliba, ticaloasa !... ii zinbeste si-i sare de git, nici eu nu am conceptii de discriminare rasiala, dar se depaseste orice limita, chiar cu un negru ?... nu ma astepta decit rugul canibalilor astia, deja-l vad pregatindu-se, cum mai ride de mine nenorocita!... clipesc scarbit de priveliste cu dor aprig de razbunare...

%%%%%

In spate simt betonul soselei arzindu-ma, urechile prind acceleratia unui motor supersonic, ma rostogolesc iute in canal, bolidul zboara zdrobindu-mi cronometrul desprins de la mina... idiot !... urlu in urma lui...

Ma ridic si pornesc incet prin bitumul fierbinte ce duce la mama dracului, dar eu unde ???... intilnesc un soldat cam distrat ce imi ofera gin si tigari de captura. Multumesc ambiguu nefiind prea bine inteles (era beat-mort)... Gindul ca nu stiu de cit timp sint aici ma face sa o iau la goana ingrozit, daca ea se trezeste si scoate colierul de pe cap, m-am ars !... nu ma mai pot intoarce niciodata... NICIODATA !...

Trebuie sa dau de benzinarie (numai benzinarie nu-i !), harta aratase clar, ce idee si la verzii astia, sa instaleze acolo cea mai mare statie radar din zona, las'ca vedem noi de-o veti mai avea !...

Un jeep rapid opreste si sar in spate printre trei si cu soferul (un locotenent) - patru verzi... baietii sint foarte vorbareti, rid zgomotos de bancurile lor, incerc si eu citeva, dar observ tacerea suspecta a locotenentului si sper ca nu m-am tradat... zaresc obiectivul si tac.
Jeep-ul frineaza brusc in fata pompei, fata se grabeste prin usile batante, benzina gifiie in rezervor, fur o mina magnetica de sub bancheta si sar din jeep... merg in spate cu ea ascunsa, o amorsez fixind-o la baza celui mai mare rezervor ce camufleaza aparatura radar, zimbesc ironic, ma intorc... dar fata zimbeste si mai si !...

- I am Blue Love !...

Pistolul luceste in mina ei, singele imi zvacneste in timple, veselii baieti ma inconjoara cu armele atintite, arunc amarat tigara, sa ma ia dracu ! aruncarea asta trebuia s-o fac mai demult, plonjez catre cel din dreapta culcindu-l la pamint, ii smulg arma si-l trag nebuneste incolo si-ncoace, gloantele lor imi infunda urechile cu tiuit strident, impusc si eu ca timpitii care pe unde nimeresc, pina la jeep sint mii de metri acum... explozia minei ne spulbera in particele... Ma ridic scuturindu-ma de praf si controlind aparatele, cum naiba de-am scapat ?... Teava unui pistol bine-cunoscut mi se propti in coaste, ma intorc brusc incercind sa lovesc, dar ea e mai iute, imi blocheaza bratul si ma repede la pamint, injur nebuneste si izbucnesc in picioare, glontul zvicneste linga mine, ma opresc... nu mai e nici-o sansa...

- I am Blue Love !... repeta.

Gindul mi se opreste in loc, de ce vorbeste engleza ?... imi urlu: ceva nu e-n regula !...

Ratez si de data asta si clipesc...

%%%%%

PENTRU ca legatura cu mnezicul nu mai exista, caut in zadar citva timp... deci am riscat inutil, ce-o fi apucat-o sa vorbeasca englezeste, nu pot pricepe. Vreau sa plec, dar ceva ma retine si simt in piept o durere ascunsa, iar pe obraji doua dire fierbinti... pling. De ani de zile nu am mai plins (nici chiar la despartire). Continui sa ma incapatinez si sa caut, dar sint amintiri pe care nu le cunosc (memoria celor cinci ani straini de mine), in care eu nu pot fi gasit si in care sint foarte vulnerabil daca as interveni... Cu toate ca nu am voie sa ma intorc la aceeasi pista, folosesc coordonatele memorate ale rolgir-ului si... inapoi la benzinarie. Ma materializez la locul bataliei... sta cu spatele si-si plinge locotenentul, dar si eu eram aproape locotenent (atunci cind am lipsit de la Akademie) oh, nu se multumise numai cu un elev! Acum !...

Ma apropii cum numai eu stiu, dibuiesc mina si o desfac de la git (mina are o forma inelara, sectionata diametral) inaintez cu pasi siguri (lipsiti de orice lasitate) si ma opresc usor in spatele ei, aplecindu-ma...

Clinc !... cele doua jumatati ale minei se imbina in jurul gitului ei si nimeni n-o mai poate scoate sau distruge, iar cel care stie cifrul verbal al detonatorului o poate face sa explodeze chiar si din exterior... iar eu, stiu cifrul !... Se intoarce brusc, dar o zbucium cu o palma peste obraz (ca sa taca, sa nu mai rosteasca magicele-i cuvinte) si vorbesc:

- “Iubita mea fugitiva, iubita mea interzisa”, undeva, cindva, n-o sa ma mai ameninti cu stilete, ruguri, pistoale si alte minuni... oho !... magii danseaza buzele tale pe care doar in vis le-am atins, dar te voi invinge... Buzele ei freamata a zimbet, pistolul luceste iarasi, trebuie sa renunt la injosirea oratorica dorita, acum inutila...

- Acum plec iubito !... continui calm, trupul se incordeaza ca un otel, mina si ochii ei imi cauta pieptul, pistolul puternic ini accelereaza pulsul...

- ...dar am sa ma intorc... otelul plesneste saltindu-ma de la pamint... intind miinile si o forta nevazuta ma absoarbe in vazduh, infiorindu-mi orice fibra...

%%%%%

M-AM intors, asadar !...

Mnezic-ul ma recompune, particula cu particula si dupa doua minute imi pot scoate colierul cu senzori. String toate aparatele si ma dezbrac ascunzind totul in valiza, ochii cad pe pendula si ma ingrozesc, trecusera aproape sase ore...

Sub dus incep sa-mi revin dupa oboseala si senzatia de mila (mila ?... de ce tocmai mila ?...) pentru cea care doarme. Cind ma intorc o gasesc in pat, sprijinita de somiera si fumind una din tigarile mele (iata ca o zi, n-am mai fumat nimic).

- Te-ai trezit deja ?... zimbeste diafan si sare din pat incercind sa ma sarute, dar eschivez discret. Fuge la baie, isi

face toaleta, apoi ma roaga sa o duc acasa. Accept distrat si coborim, acolo e cel mai bun moment. Ne indreptim spre periferie si-mi face semn unde sa opresc, casa nu e tocmai chichineata si ma autoinvit la o cafea. Accepta greu argumentind ca de cind s-a mutat, nici un barbat nu a calcat in casa asta... iarasi sint nevoit sa citesc in ochii ei adevarul frumos si cuminte, trec la glume discrete, chiar o apuc de umeri si, in sfirsit, intram... Stam cuminti la cafeaua aburinda si extrem de buna (eu am invatat-o !...) fata in fata, asta dupa ce s-a schimbat intr-o rochie splendida si m-a chemat in camera-de-zi-foarte-cu-gust-aranjata... Semisfera, de pe masuta joasa, plina cu bomboane, imi place cel mai mult si scormonesc dupa una, dar observ ca sint chewing-gum's si ii dau drumul in buzunarul sacoului, e nepoliticos sa o desfac acum. Imi povesteste cite ceva din viata ei, dar peste mine sare cu bunavoie. O intrerup deodata:

- ELZA NOSKY, stii cine sint eu ?...

Ochii se incrunta, inca uimiti de numele stiut doar de ea, dar neaga din cap facind eforturi vizibile de aducere aminte (inseamna ca eu am lucrat in memorie adinc de tot!...) Priveste intrebatoare fortind raspunsul.

- SINT NONNY !... si ma ridic pregatit pentru orice... si atunci ochii ei se inchid a visare, se repede in bratele mele si plingind sopteste:

- My dear !...

Vreau s-o resping, dar bratele mele o inconjoara cu mingiieri tandre, las dracului gindul ca nu am rostit cifrul detonatorului (o explozie accidentala este imposibila), ma lipesc de buzele ei si simtindu-i corpul cald sugrumindu-l pe al meu, renunt la tot ce planuisem sa razbun. Soptindu-ne cuvinte dragi, ma gindesc sa fortez mnezic-ul si sa scot mina WISTH de acolo, dar eu nu mai am timp, peste o jumatate de ora drumul spre ZILAND se inchide. O trimit dincolo, deschid valiza, ma schimb in salopeta argintie, scot teancul de bani si-mi opresc jumatate, asez sacoul in valiza apoi inchid, prind centura rolgir si o chem.

- Iata, ai pe masa bani si cheile masinii !...

Ma priveste disperata.

- Plec, dar ma voi intoarce !...
- Repede ???...

Ma-mbratiseaza strins.

- Da, repede, o saptamina, doua... O sarut scurt si o indepartez putin, ii intind emblema si vorbesc pe un ton glumet:

- Si pentru ca mereu am plecat ca un pamintean, acum am sa plec ca un zilandez !...

Isi ia emblema, imi ridic valiza, ii ating buzele usor...

- I am Blue Love !... zimbeste dupa ce ma retrag... fac strengareste din ochi, privesc cu sete adinca in jurul meu si al ei si declansez rolgir-ul... irizari de lumina si sunete inalte imi insotesc dematerializarea instantanee.

Apar la nava si decolez urgent, pina la Ziland sint cinci ore bune prin transpatiu asa ca vreau sa vad ce-a facut copia mea. Din valiza scot caseta si o introduc in video... Declansez... In prima parte vad ca m-am descurcat minunat, ea apreciaza ca sint fantastic (cuvint des folosit de mine).

Incepe sa-si povesteasca viata si-si aduce aminte si de mine, ma clasifica singurul barbat iubit de ea cu toate ca eram de neinteles cind ma incapatinam sa-i spun cate ceva de Ziland (niciodata nu crezuse in originea mea extraterriana, acum vad bine !) Cu toate ca ma iubea, era nevoita sa ma insele cu toti cei care-i picau si sa rida de mine, dar ma parasise ca o proasta (ea o spune !...) si n-a mai putut da niciodata de mine (normal, nimeni de aici nu poate ajunge in Ziland)...

Sint obosit si adorm... dupa citva timp computerele ma trezesc si Ziland imi permite aterizarea...

%%%%%

Si m-am intors iarasi !...

Dupa trei saptamini si mai bine de misiune istovitoare pe ZEKE-A-MATTO, m-am intors cu dispozitia Ziland-ului de a supraveghea planeta Terra si cu un pasaport zilandez (original, dar greu dobindit si adinc platit) pe numele Elza Nosky; doream sa petrec binemeritatul concediu pe Ziland si m-am gindit ca n-as face rau s-o iau si pe ea, nu de alta, dar nu doream deloc sa ma mai creada nebun...

Am cautat-o acasa dar am dat peste sora ei, Liza, nu m-a recunoscut nici ea, m-a condus incet la cimitir povestindu-mi ca a trecut pe la ea acum doua saptamini, a gasit-o foarte vesela si nemaipomenit de frumoasa, tocmai citea versuri dragute dintr-un autor necunoscut...

- ... si s-a apucat sa recite dumnezeieste poezia care urma... si dupa ce a recitat ultimul vers “et encore, POEZIA !...” s-a oprit inspaimintata si a tipat, izbucnind in lacrimi: “my dear !...”.

Mi-am pierdut respiratia si nu mai simteam nimic... nimic... nimic... doar urechile continuau sa asculte plinsul incet al Lizei.

- ... am incercat s-o linistesc, dar in zadar, imi povestea despre un vechi iubit si demult uitat, pe care-l parasise pentru niste castele de nisip, niciodata nu mai pomenise de el si nu puteam intelege ce e cu ea... Ne-am oprit in fata mormintului si am ingenuncheat cu sufletul gol si surd la povestea Lizei, restul am stiut si mai departe am intuit... Acest ultim vers a declansat explozia...

W-(v)isele ei... I-deile ei... S-inguratatea ei... T-ineretea ei... H-otararile ei... ...toate acestea ma chemau pe mine, iubitul de altadata... toate acestea au dus-o in pragul sinuciderii... n-a rezistat, intirziasem deja o saptamina... si toata nenorocirea asta adusa doar de trei cuvinte...

“Et encore POEZIA !...” ma gindisem la o parabola, parabola razbunarii si a dragostei pe care le-ar fi daruit neconditionat, dar iata !... nu mai fusese nevoie de cea a razbunarii... iar eu, desteptul!... nu am putut sa retrag ramura inutila, ce-mi trebuia mie razbunare ?... oricum... nu la rezultatul asta groaznic ma asteptasem.

... Si cit de mult iubea franceza !...

Liza a plecat... I-am dat bani si dispozitii clare sa construiasca un monument, pe placa sa sape acest ultim vers sinistru si sa fixeze cumva emblema ce-o pastra... am sa plec si eu si n-o sa mai revin niciodata in orasul asta... si ce poet nenorocit si-a permis ?... ah, ce-i fac !...

Miinile mi se infunda nervoase in buzunarele sacoului dupa tigari, dar dau de chewing-gum...

Si fiindca eu urasc de mult timp franceza (era frantuzeasca) o desfac inciudat si incep sa mestec, cu gind nu tocmai potrivit...

... Si deodata imi aduc aminte de clipa cind am cunoscut-o... si de clipa cind am vrut s-o cuceresc fortat, folosind o mina WISTH artizanala, dar mai puternica decit altele si cu alt tip de detonator, disimulata intr-o chewing-gum... si eu care crezusem atita amar de vreme ca nu daduse rezultate !... imaginile pline de tandrete si visele mele si tot... tot ce-i legat de ea, incep sa-mi danseze in ochi, in corp, in creier... si stiu ca n-am sa rezist... durerea si lacrimile imi sfisie pieptul si obrajii... si mina gaseste iute micul transfixor ce urca acum spre inima mea...

- ... OH, MON DIEU !!!...